Paraclisul pentru cei adormiţi

Rugăciuni pentru adormiţi:

https://www.academia.edu/44320387/Rug%C4%83ciuni_pentru_adormi%C5%A3i

https://archive.org/details/rugaciuni-pentru-adormiti

***

Materiale despre Rugăciuni pentru adormiţi:

https://independent.academia.edu/emystea/Rug%C4%83ciuni%20pentru%20adormi%C5%A3i

https://archive.org/details/@steaemy?query=Rug%C4%83ciuni+pentru+adormi%C5%A3i

***

Fraţii mei cei iubiţi, nu mă uitaţi pe mine când lăudaţi pe Domnul, ci vă aduceţi aminte de dorul şi de dragostea mea, aduceţi-vă aminte şi de frăţie, şi rugaţi pe Dumnezeu, să mă odihnească pe mine cu drepţii Domnul.

Cu osârdie mă rog auziţi, că cu dureri acestea le şi zic, că pentru voi am făcut plângerea aceasta, doară aş avea pe cineva spre folos, ci când veţi cânta acestea, aduceţi-vă aminte de mine, cela ce eram oarecând cu voi cunoscut, că de multe ori împreună am intrat, şi în biserica lui Dumnezeu de multe ori am cântat: Aliluia!

Ce cuvinte amare sunt ale acelora ce mor, care zic când se duc de aicea: fraţilor! De fraţi mă despart, pe toţi prietenii las, şi mă duc. Dar încotro mă duc nu ştiu, sau cum va fi acolo nu ştiu, fără numai Dumnezeu Cel ce m-a chemat. Ci voi îmi faceţi pomenire cu cântare: Aliluia!

Canonul morţilor

Cântarea 1

Irmos: Adâncul Mării Roşii cu urme neudate, pedestru trecându-l Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalic în pustie au biruit.

Tinând de mâna cea dreaptă pe robii Tăi, povăţuieşte-i la Viaţa cea veşnică Hristoase, la privirea frumuseţii Tale, milostivindu-te pentru purtătorii de chinuri mucenici ai Adevărului.

Învredniceşte Hristoase pe cei mutaţi la Tine, ca să moştenească nespusa şi fericită slava Ta, trecându-le lor greşelile, şi îndreptându-i cu darul, prin vărsarea sângelui Tău.

Cela ce cu omorârea Ta cea purtătoare de viaţă ai omorât pe omorâtorul, Cela ce ai insuflat morţilor viaţă, Dătătorule de viaţă Hristoase Dumnezeule, însuţi şi acum odihneşte pe credincioşii robii Tăi, pe care i-ai mutat.

Frumos a fost cu frumuseţile cele prea înalte, căci Dumnezeu este Fiul, iar căci s-a întrupat dintru tine, Fecioară, şi s-a spânzurat pe lemn frumuseţe n-a avut, luând pentru toţi moarte.

Cântarea 3

Irmos: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, Înţelepciunea cea ipostatnică a Tatălui, Hristoase, că nu este Sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Biruind mucenicii înşelăciunea idolească, acum pe Stăpânul şi Dumnezeu îl roagă, ca să dăruiască dumnezeiască odihnă, celora ce mai înainte s-au pristăvit.

Binevoieşte ca să treacă sabia ceea ce se învârteşte, şi împărtăşirea Pomului Vieţii cu cuviinţă să o câştige, robii Tăi, cei ce i-ai mutat, Stăpâne.

În Raiul desfătării, unde este glasul cel curat al celor ce prăznuiesc, învredniceşte pe robii Tăi a se sălăşlui, dăruindu-le lor iertare de greşale.

Cu naşterea cea dumnezeiască, ai împreunat fecioria Preacurată, că pe Ziditorul a toate negrăit L-ai născut, la a căruia voinţă toate se supun.

Cântarea 4

Irmos: Cela ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor, a venit Iisus cel mai presus de dumnezeire, prin palmă curată, şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă Hristoase puterii Tale!

Arătându-se mucenicii ca nişte luminători, Cerul cel bisericesc luminează, care şi la Mântuitorul Hristos cer, ca să dăruiască celor adormiţi iertare.

Robii Tăi având Crucea Ta toiag de putere, marea cea lumească o au trecut, pe care sădeşte-i în muntele Tău, Doamne, întru carele ai lucrat sfinţenie.

În lăcaşurile cele iubite cu adevărat, pe robii Tăi cei ce i-ai ales şi i-ai primit, Stăpâne, binevoieşte a se sălăşlui ca un Bun îndurat, unde sunt duhurile drepţilor.

Cela ce stăpâneşte peste cei vii, întrupându-se ca un om dintru tine de Dumnezeu Născătoare, cu trupul a răbdat moarte Cel Nemuritor, şi a dezlegat puterea morţii.

Cântarea 5

Irmos: Tu Domnul meu Lumină în lume ai venit, Lumină sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă cu credinţă.

Tu Doamne pe mucenicii Stăpânirii Tale i-ai proslăvit, şi pentru dânşii pe cei mutaţi la Tine, odihneşte-i ca un Îndurat.

Viaţa cea fără de scârbă, bucuria cea veselă, neîncetata veselie, celor ce mai înainte au adormit, dăruieşte-le mult-Milostive.
Unule Bunule şi Izvorule al bunătăţii, pe cei ce întru credinţă şi întru a Ta cunoştinţă şi-au sfârşit viaţa, odihneşte-i.

Pe tine Maica lui Dumnezeu te lăudăm, şi cu dragoste te fericim, prin care celor din întuneric a răsărit Frumuseţea cea nespusă şi neapropiată.

Cântarea 6

Irmos: Jerfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de jertfele dracilor curăţindu- se, cu Sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Sabia ceea ce se învârtea, văzând suliţa care a împuns dumnezeiască coasta Ta Mântuitorule, dă loc robilor Tăi, pentru rugăciunile purtătorilor Tăi de chinuri.

Pe lemn fiind spânzurat Mântuitorul meu, Raiul ai deschis, deci pe cei ce întru credinţă s-au mutat răsădindu-i într-însul ca un Milostiv, arată-i părtaşi ai slavei Tale.

Livezile desfătării a le secera învredniceşte, pe cei ce cu dreaptă credinţă au venit la Tine Stăpânul prin moarte, şi cu drepţii Tăi cei din veac împreună numără-i.

Cuvântul, cela ce era Dumnezeu nevăzut, întrupându-se din Mireasa Fecioară ceea ce nu ştie de bărbat, văzut s-a făcut, şi cu moartea Sa pe moarte o a pierdut.

Cântarea 7

Irmos: În cuptorul persesc tinerii lui Avraam ca într-o topitoare, cu văpaia dragostei mai mult decât cu văpaia focului aprinşi fiind, dumnezeiască cântare au cântat: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Răbdarea şi inima şi sângele tuturor mucenicilor, preţ de izbăvire al celor ce cu bună credinţă s-au mutat, primindu-le Mântuitorule, odihneşte-i ca un Milostiv şi lesne iertător.

Împreună numărând cu cei întâi născuţi, şi cu drepţii Mântuitorule, sufletele robilor Tăi celor ce s-au mutat la Tine, învredniceşte-le neîncetat a se îndulci întru Tine, cela ce stăpâneşti peste toţi.

Cu veselie şi cu îndrăzneală, şi cu strălucire, Cuvântule al lui Dumnezeu, binevoieşte ca un Dumnezeu a Te întâmpina pe nori, cei ce i-ai primit acum, ca un Îndurat şi mult Milostiv.

Blagoslovită de Dumnezeu Născătoare, Maică Fecioară bucură-te, că prin tine cu adevărat s-a făcut pierderea morţii, şi Viaţa cea fără întristare, s-a dăruit tuturor celor morţi.

Cântarea 8

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului au stins, cu fapta bună încingându-se tinerii cei iubitori de bună credinţă strigând: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Primind rugăciunile mucenicilor şi milostivirea lor spre cei de un neam, odihneşte Stăpâne sufletele celor adormiţi întru credinţa Ta, trecând păcatele lor, celor ce strigă Ţie: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Cela ce eşti cu adevărat izvor pururea curgător şi necheltuit, pe robii Tăi cei ce s-au săvârşit, şi viaţa cea stricăcioasă au lăsat, întru lăcaşurile cereşti, cu blândeţe Mântuitorule primeşte-i, care strigă Ţie: binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Tu singură te-ai arătat pe pământ Fecioară prea curată, şi Maică nestricată, că tu pe Dumnezeu L-ai născut Stăpână, mai presus de cuvânt şi de cuget, şi celor morţi ai izvorât Viaţă veşnică. Pentru aceea toţi bine te cuvântăm, Marie dumnezeiască Mireasă.

Cântarea 9

Irmos: Eva adică prin boala neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit. Pentru aceasta toţi te mărim.

Dat-ai adevăraţilor pătimitori şi mucenici îndrăzneală ca să se roage Ţie. Deci dă şi celor ce cu credinţă au adormit, pentru dânşii dumnezeiască izbăvire, la locul sălăşluirii Tale celei sfinte, Doamne, dăruindu-le a se sălăşlui.

Cela ce cu dumnezeiasca voie cea întru tot lucrătoare, toate câte sunt spre folos le-ai făcut, având putere peste cei vii, şi domnind peste cei morţi, ca un Milostiv, aşează pe robii Tăi cei ce i-ai mutat, la apele odihnei.

Semnele naşterii tale, ceea ce eşti cu totul fără prihană, proorocii mai înainte le-au propovăduit, altul de aiurea de la altă parte cu prea slăvire, numiri ţi-au potrivit ţie, pentru că ai născut Viaţa celor din iad, care a sfărâmat puterea morţii.

Cu adevărat înfricoşată este taina morţii, cum sufletul de trup cu sila se desparte, din încheieturi, şi din împreună fiinţa, legătura cea prea firească cu voinţa lui Dumnezeu se taie. Pentru aceasta ne rugăm Ţie, pe cei ce s-au mutat odihneşte-i în corturile drepţilor Tăi, Dătătorule de viaţă Iubitorule de oameni.

Extras din cartea: Paraclise pentru fiecare zi a săptămânii - din cărţile vechi pe slovă chirilică transcrise de maica Justina Popovici Kirios

Rugăciuni

Odihneşte, Doamne sufletele adormiţilor robilor Tăi - străbuni, părinţi şi fraţi ai noştri - dăruieşte-le împărăţia Ta şi desfătarea nesfârşitei şi măritei Tale vieţi şi iartă-le lor tot păcatul cel de voie şi cel fără de voie. Amin.

(Sfântul Serafim de Sarov)

***

Cela ce prin adâncul înţelepciunii, cu iubirea de oameni toate le chiverniseşti şi cele de folos tuturor le dăruieşti, Unule, Ziditorule, odihneşte, Doamne, şi sufletul robului Tău (numele) că spre Tine nădejdea şi-a pus, spre Făcătorul şi Ziditorul şi Dumnezeul nostru. Amin.

***

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte pe adormitul robul tău/ adormiţii robii tăi (numele).

***

Pomeneşte, Doamne, pe toţi cei adormiţi din neamurile noastre. Amin.

Cum putem să-i cinstim mai bine pe adormiţii noştri?

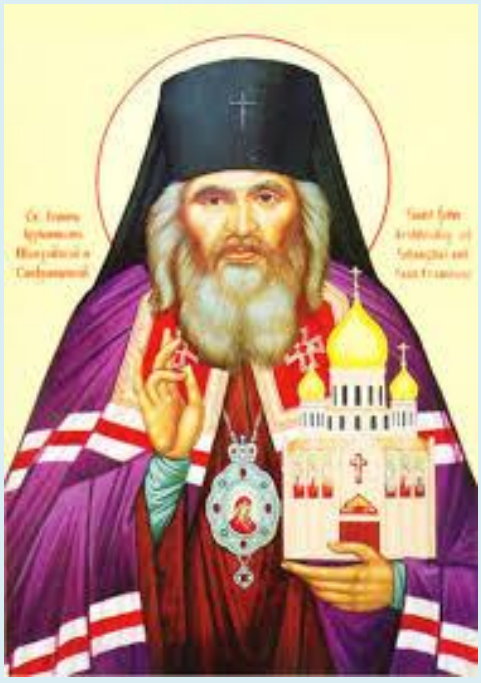

Săptămâna a 7-a după Paşti, Shanghai, 1941

Vedem adesea străduinţa rudelor celui mort de a face o înmormântare cât mai luxoasă şi de a ridica un mormânt cât mai bogat. Mai mulţi bani se cheltuiesc uneori pentru monumente fastuoase. Mulţi bani cheltuiesc rudele şi cunoscuţii pentru coroane şi flori şi, pe deasupra, florile trebuie scoase din sicriu înainte de închiderea lui, pentru ca acestea să nu grăbească descompunerea trupului. Alţii doresc prin anunţuri în presă să-şi exprime cinstirea faţă de cel adormit şi compătimirea faţă de rudele lui, cu toate că însuşi acest mod de manifestare a sentimentelor arată superficialitatea lor, adesea chiar falsitatea lor, întrucât cel aflat cu adevărat în suferinţă nu-şi va expune durerea în ochii celorlalţi, iar exprimarea condoleanţelor se poate face mult mai călduros, în mod personal.

Dar orice am face din toate acestea, mortul nu va avea nici un folos. Trupului celui mort îi este indiferent dacă este aşezat într-un sicriu sărac sau bogat, într-un mormânt luxos sau umil. El nu simte mirosul florilor aduse, nu are nevoie de exprimarea prefăcută a durerii. Trupul este dat putrezirii, sufletul trăieşte, dar nu mai simte senzaţiile pe care le primea mai înainte prin organele de simţ trupeşti. El începe o altă viaţă şi alte lucruri trebuie să-i dăm acum.

Trebuie să-i facem acum celui adormit ceea ce îi este de folos, dacă îl iubim cu adevărat şi dorim să-i aducem darurile noastre.

Ce anume îi va face bucurie sufletului celui mort?

⇒ *În primul rând, rugăciunile sincere pentru el, atât rugăciunile individuale, făcute în casă, cât şi, mai ales, rugăciunile de la Biserică, unite cu Jertfa cea fără de sânge, adică pomenirea la Sfânta Liturghie.*

Multe arătări ale morţilor şi alte vedenii întăresc convingerea despre marele folos pe care îl primesc cei adormiţi de la rugăciunile făcute pentru ei şi din aducerea pentru ei a Jertfei fără de sânge.

⇒ *Un alt lucru care le aduce mare bucurie sufletelor celor adormiţi este milostenia făcută pentru ei. A hrăni un flămând în numele celui răposat, a ajuta un nevoiaş, este ca şi cum am face acelaşi lucru pentru cel răposat.*

Cuvioasa Atanasia († 12 aprilie) a lăsat prin testament înainte de moarte ca, întru pomenirea ei, să fie hrăniţi cerşetorii vreme de patruzeci de zile, însă surorile din mănăstire, din neglijenţă, împliniră testamentul doar timp de nouă zile.

Atunci sfânta le apăru însoţită de doi îngeri şi le spuse: „De ce aţi uitat de porunca mea? Să ştiţi că milostenia şi rugăciunile preoţilor aduse pentru suflet timp de patruzeci de zile îl milostivesc pe Dumnezeu: dacă sufletele răposaţilor au fost păcătoase, Domnul le dă iertare de păcate; iar dacă au fost drepte, atunci cei ce se roagă pentru ele vor fi răsplătiţi cu binefaceri”.

Mai ales în zilele noastre, grele pentru toată lumea, este o nebunie să cheltuim banii pentru obiecte şi gesturi nefolositoare când, folosindu-le pentru cei lipsiţi, putem face două fapte bune în acelaşi timp: şi pentru cel adormit, şi pentru cei care primesc ajutorul.

Nu demult, la împlinirea unui an de la sfârşitul monahiei Marina, potrivit testamentului ei, din jertfele strânse de la voluntari, în grădina bisericii arhiereşti a fost organizată o masă pentru nevoiaşi. La anunţul acestei mese au sosit în jur de 150 de oameni, care au fost cu toţii săturaţi. O faptă mare s-a făcut în felul acesta!
Iar dacă nu vom oferi un ajutor atât de mare, ci vom sătura doar câţiva flămânzi, sau numai pe unul singur, este, oare, puţin lucru? Şi nu e greu de făcut, depunând o

sumă oarecare pentru pomenire, la Comitetul de ajutorare a săracilor de la biserica arhierească, la Casa de ajutor sau la Cantina socială.

O dată cu rugăciunea pentru răposat, va fi dată şi hrană săracilor. Ei se vor sătura trupeşte, iar cel adormit se va sătura duhovniceşte.

(Extras din cartea: Sfântul Ioan Maximovici - Predici şi îndrumări duhovniceşti)

Daca trandafirii cresc in rai ,Doamne,te rog, aduna cativa si da-i mamei mele si spune-i ca sunt de la mine . Mai spune-i ca imi lipseste si da-i un sarut pe frunte.

@Ro

O rugăciune, o lacrimă, o lumânare aprinsă pentru cei ce nu mai sunt ...
Lumina lumânării să facă lumină în Rai pentru cei dragi !
Dumnezeu să-i ierte şi să-i odihnească în pace !
Viata si Frumosul Iubeste Viata si Frumosul